Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Prof. dr hab. Aldona Frączkiewicz-Wronka, prof. zw. w UE
Kierownik Katedry
Zarządzania Publicznego i Nauk Społecznych

Katowice 08.06.2023

Recenzja

osiągnięć naukowych i aktywności naukowej **dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień** w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości prowadzonym przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Śląskiej

1. Wstęp

Podstawą formalną recenzji jest Uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Śląskiej z dnia 1 marca 2023 roku w sprawie wyznaczenia części składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Bożenie Skotnickiej-Zasadzień.

Informacja o powołaniu mnie przez Radę Naukową na recenzenta w postępowaniu dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień w sprawie nadania jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości wraz z uchwałą została przekazana tradycyjną pocztą do Kancelarii Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach w dniu 12.03.2023r.

Merytoryczną podstawę recenzji stanowi dokumentacja dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego zawierająca; wniosek przewodni, dane wnioskodawcy, kopię dokumentu potwierdzającego nadanie stopnia doktora nauk Technicznych w zakresie górnictwa przez Wydział Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej, informację o przebiegu poprzedniego postępowania habilitacyjnego, autoreferat, główne osiągnięcie naukowe w postaci monografii autorskiej pt. *„Doskonalenie komunikacji wewnętrznej w administracji publicznej”*. CeDeWu Warszawa 2022, wykaz osiągnięć naukowych oraz folder `inne` zawierający pliki zatytułowane: monografie naukowe, rozdziały w monografiach naukowych, artykuły w czasopismach naukowych, podręczniki, oświadczenia, staże i certyfikaty.

W przesłanej dokumentacji, jak wskazano powyżej, znajduje się informacja o przebiegu poprzedniego postępowania habilitacyjnego. W poprzednim postępowaniu habilitacyjnym wniosek został złożony w dniu 29 marca 2916 roku w dziedzinie Nauk technicznych w dyscyplinie: Budowa i Eksploatacja Maszyn na Wydziale Mechaniki i Robotyki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Rada Wydziału Mechaniki i Robotyki AGH na podstawie uchwały odmówiła przyznania Wnioskodawczyni stopnia doktora habilitowanego.

Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Rada Wydziału Mechaniki i Robotyki AGH na podstawie uchwały odmówiła przyznania Wnioskodawczyni stopnia doktora habilitowanego.

Po zapoznaniu się z zawartością przesłanej dokumentacji stwierdzam, iż jest ona zgodna z wymogami ustawowymi i wytycznymi RDN oraz umożliwia zapoznanie się z dorobkiem dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień i wystarcza do opracowania recenzji na temat całokształtu Jej dorobku naukowego na potrzeby postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

W ocenie dorobku uwzględniono kryteria wynikające z Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r., poz. 478 z późn. zm.). Stosowanie do zapisów w art. 219 niniejszej Ustawy:

Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:
1) posiada stopień doktora;
2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
2) Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.[...].

Biorąc pod uwagę wskazane powyżej wytyczne w recenzji skoncentrowano się na ocenie następujących wymaganych ustawowo elementów dorobku naukowego dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień:

a) uzyskanie stopnia doktora;
b) osiągnięcia naukowe, wskazane przez Kandydatkę, zgodnie z art. 219, ust. 1 p. 2 lit. b Ustawy;
c) aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Dorobek naukowy dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień oceniono pod względem Jej wkładu w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, w szczególności obszaru badawczego który jest poświęcony zarządzaniu publicznemu a szczegółowo, sanacji administracji publicznej i poszukiwaniu działań nastawionych na zwiększanie jej efektywności.

Zgodnie z tezą postawioną przez Wnioskodawczynię poprawa rezultatów działań podejmowanych przez podmioty administracji publicznej może nastąpić między innymi poprzez skuteczne zarządzanie przy wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych.

2. Przebieg kariery naukowej

Pierwszym ustawowym kryterium do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest posiadanie przez Kandydatkę stopnia doktora.

Dr Bożena Skotnicka-Zasadzień ukończyła studia wyższe uzyskując tytuł zawodowy magistra inżyniera na Politechnice Śląskiej w Gliwicach na Wydziale Górnictwa i Geologii w 1995 roku. Następnie przygotowała i obroniła pracę awansową uzyskując stopień doktora nauk technicznych, specjalność gospodarka surowcami mineralnymi dnia 5 czerwca 2001 roku na podstawie dzieła pod tytułem *„Możliwości wielokierunkowego użytkowania pisaku podsadkowego z kopalni „Kotlarnia" w świetle badań mineralogicznych"*. Promotorem pracy doktorskiej była prof. dr hab. Lidia Chodyniecka a recenzentami dr hab. inż. Marek Pozzi oraz prof. dr hab. Janusz Janeczek. Stopień doktora nauk nadała Rada Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej.

Dalsza ścieżka kariery naukowej dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień była realizowana w Katedrze Zarządzania Jakością Procesów i Produktów, Wydział Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej (2001-2009), Instytucie Inżynierii Produkcji, Wydział Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej (2009-2019) oraz Katedrze Ekonomii i Informatyki, Wydział Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej (2019 do nadal).

Rozwój naukowy Kandydatki świadczy o spełnieniu przez nią pierwszego ustawowego warunku uzyskania stopnia doktora habilitowanego, a mianowicie posiadanie stopnia naukowego doktora.

3. Najważniejsze osiągnięcia naukowe

Drugim ustawowym kryterium do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego są osiągnięcia naukowe, które są oryginalne i wnoszą znaczny wkład w rozwój danej dyscypliny naukowej, w tym przypadku nauki o zarządzaniu i jakości. Podstawą prawną jest wskazany powyżej art.219 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).

3.1. Monografia „Doskonalenie komunikacji wewnętrznej w administracji publicznej". CeDeWu, Warszawa 2022

Jako osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, dr Bożena Skotnicka-Zasadzień wskazała monografię naukową *„Doskonalenie komunikacji wewnętrznej w administracji publicznej"* opublikowaną nakładem Wydawnictwa CeDeWu, Warszawa 2022 ISBN 978-83-8102-402-0. Recenzentami wydawniczymi monografii byli prof. dr hab. Barbara Kożuch, prof. dr hab. Ewa Ziemba oraz dr hab. inż. Piotr Kafel, prof. UEK. Monografia zawiera wyniki badań uzyskane w projekcie realizowanym z subwencji badawczej Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej finansowanej na podstawie programu projakościowego - Inicjatywa Doskonałości 13/010/RGM20/0050.

Przedłożona monografia składa się z wprowadzenia, czterech rozdziałów merytorycznych, zakończenia, bibliografii, spisu rysunków i tabel oraz załączników. Całość rozprawy liczy 298 strony, przy czym główna część opracowania to 172 strony, natomiast pozostałe strony to objęte kanonem pracy awansowej spisy i załączniki. Imponujące, ponad 90 stronicowe

załączniki to szczegółowy opis osiągniętego dla pytania/grupy pytań rozkładu odpowiedzi według wartości statystycznych. Jest to dobry materiał ilustracyjny dla prowadzonych badań terenowych.

Bibliografia (nienumerowana) obejmuje ponad 500 pozycji, w tym znacząca część to pozycje publikowane w języku angielskim. Pewnym mankamentem wykorzystanych pozycji są raczej odległe daty ich powstania, mimo, że tematyka monografii jest relatywnie nowa. Jest to tym bardziej ważne, ponieważ rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) oraz transformacja administracji publicznej pod ich wpływem z wagi na okres pandemii Covid-19 był ostatnio bardzo dynamiczny.

Obszar tematyczny monografii obejmuje problematykę komunikacji wewnętrznej w podmiotach administracji publicznej. Przedmiot badań został zdefiniowany jako komunikacja pomiędzy pracownikami *back-* i *front-office*. Autorka opisała pracowników *back-office jako* osoby zatrudnione w działach informatycznych. Wybrany obszar tematyczny jest konsekwencją zauważenia przez Autorkę trwałej tendencji do doskonalenia administracji publicznej, co w konsekwencji przyczynia się do podejmowania badań, eksperymentów i działań zmierzających do efektywnego i skutecznego zarządzania w administracji publicznej i świadczenia przez nią usług publicznych podmiotom indywidualnym i biznesowym. Zarzadzanie publiczne, a w zasadzie jego efektywność - bowiem tak precyzyjnie powinno być sformułowane odniesienie teoretyczne recenzowanej pracy - w ostatnich latach - zarówno w obszarze teorii, jak i empirii, stało przedmiotem dociekań i poszukiwań badawczych. Badacze podejmują trud opisywania konsekwencji adaptacji koncepcji i modeli wykorzystywanych już w biznesie na potrzeby administracji publicznej, praktycy wprowadzają owe praktyki w działania organizacji. Co w odniesieniu do rodzimej administracji nie jest łatwe jako, że ostatnie lata w organizacjach publicznych cechują się podążaniem ku modelowi typowemu dla państwa etatystycznego. Nowe Zarządzanie Publiczne i następnie Governance jako logika działania sektora publicznego, na świecie i w kraju skutkują opracowaniami dotyczącymi wdrażania w administracji publicznej zarządzania zmianą, oceną ryzykiem, podążaniem ku jakości czy transparentnymi procesami obsługi klientów i wykorzystania do ich wspomagania narzędzi cyfryzacji i digitalizacji. Efektem badań naukowych i działań praktycznych jest rozwój koncepcji *e-government* (e-administracji, elektronicznej administracji), obejmującej wykorzystanie ICT na potrzeby doskonalenia procesów wewnętrznych (*e-processes*), świadczenia e-usług publicznych (*e-public services*), doskonalenia partycypacji społecznej i demokratycznego podejmowania decyzji (*e-democracy*) oraz tworzenia sieci współpracy z interesariuszami (*e-governance*). Wszystkie nowe e-funkcjonalności są istotnym aspektem dynamizującym konieczność podejmowania badań nad komunikacją wewnętrzną w jednostkach administracji publicznej, traktowaną jako jeden z czynników sukcesu rozwoju i doskonalenia e-government. W tym miejscu należy podkreślić, że badania i prace naukowe mieszczące się w nurcie poszukiwań odpowiedzi na pytanie – w jaki sposób efektywnie i skutecznie zarządzać w administracji publicznej, także z wykorzystaniem coraz to bardziej wyrafinowanych ICT – należy - co do zasady - ocenić jako zasadne i szczególnie wartościowe.

Reasumując, wybór obszaru badań i tematyki monografii związanej z doskonaleniem komunikacji wewnętrznej w administracji publicznej, z teoretycznego oraz praktycznego punktu widzenia, jest w pełni uzasadniony i należy ocenić go pozytywnie. W przekonaniu recenzenta jest to atrakcyjna problematyka, godna rozprawy habilitacyjnej i pozwalająca

wypełnić lukę badawczą oraz wykreować „naukową wartość dodaną". Ale odnosząc się do przedstawionego dzieła recenzent chciałby podkreślić, że umiejscowienie problematyki badanej w obszarze zarządzania publicznego zostało słabo wyeksponowane. Uzasadnienie toczących się zmian w administracji publicznej oraz identyfikacja czynników o nich decydujących jest w prowadzonej przez Autorkę analizie jest tylko dostateczna na gruncie praktyki a w teorii subdyscypliny „zarządzanie publiczne" wręcz przyczynkowa. A szkoda, bo jest to obecnie prężnie rozwijający się obszar poszukiwań poznawczych, chętnie podejmowany przez badaczy o ugruntowanej wiedzy z zakresu nauk społecznych. Być może wskazana powierzchowność refleksji jest konsekwencją relatywnie późnego zainteresowania się ww problematyką, w zasadzie po nieudanym podejściu do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w naukach technicznych, w których to, Wnioskodawczyni wcześniej uzyskała magisterium i doktorat. To ostatnie twierdzenie prowadzi do smutnej konstatacji o rozmywania się granic rzetelnej naukowej refleksji jako podstawy do prowadzenia badań w dyscyplinie w której aspirujemy do naukowych awansów. Przyczynkowy charakter rozważań wpływa na wartość naukową monografii i budzi wątpliwość co do jej wkładu do nauki. Sformułowane powyżej stwierdzenie potwierdza treść części „Zakończenie". Od pracy habilitacyjnej oczekuje się rzetelnego przedyskutowania prowadzonych rozważań w odniesieniu do istotnych teorii lub podejść naukowych typowych dla dyscypliny czy subdyscypliny. Stwierdzenie Autorki (s.170) o tym, że badania wpisują się w subdyscyplinę `zarządzanie publiczne `jest o tyle prawdziwe, że wycinek życia organizacyjnego i w zasadzie jego praktyczne aspekty zostały subiektywnie przedstawione.

Zasadniczą wartością monografii jest zaprezentowana biegłość Autorki w stosowaniu metod ilościowych, potwierdzona wprowadzeniem licznych opisów procedury badawczej na 170 stronach części zasadniczej monografii oraz 90 stronicowy załącznik. Znacznie ciekawsze byłoby prowadzenie rozważań w teorii niż szczegółowe opisy zmiennych, ale generalnie zamiast tego mamy dobre rady dla kadry zarządzającej administracją publiczną.

Tytuł monografii jest interesujący z naukowego punktu widzenia, jednakże treść monografii nie w pełni go wyczerpuje. W tytule istotnym słowem jest „doskonalenie", w rozważaniach prowadzonych przez Autorkę mamy dużo informacji o obecnym i pożądanym stanie rzeczy. Niewiele poświęcono miejsca na rozważania o doskonaleniu, które należałoby rozumieć jako odpowiedź organizacyjną na zdiagnozowany stan rzeczy – czyli podążanie od obecnego ku pożądanemu. Postawione pytania badawcze, podobniej jak cele *explicite* odnoszą się do praktyki i mają postać dyspozycji do raportu a nie refleksji przygotowanej na potrzeby rozprawy naukowej - *Jakie czynniki... Jaki jest oczekiwany poziom .. Jakie jest postrzeganie... Jakie problemy.. W jaki sposób..*

Analiza sformułowanych pytań badawczych nasuwa szereg wątpliwości o jaki problem badawczy chodzi: o jakość komunikacji czy o poziom jakości komunikacji, o doskonalenie komunikacji czy doskonalenie poziomu jakości komunikacji czy może doskonalenie jakości komunikacji, etc. Ten brak precyzji w formułowaniu założeń przekłada się na sposób przedstawienie w rozdziale 4 wyników badań własnych, które koncentrują się na ocenie jakości komunikacji wewnętrznej czyli stanu zastanego a nie poziomu jakości komunikacji wewnętrznej pożądanej, a przecież badania empiryczne dotyczą tego problemu oraz różnicy pomiędzy jakością postrzeganą a oczekiwaną. Może prosty servqual więcej by pokazał? Słabo wpisuje się także w dobry warsztat naukowy obecna postać tezy sformułowana jako zdanie *konceptualizacja komunikacji wewnętrznej pomiędzy pracownikami fron-office i back-office i*

jej operacjonalizacja oraz empiryczna weryfikacja, które pozwolą na wskazanie kierunków doskonalenia tej komunikacji wewnętrznej w administracji publicznej. W zaproponowanej przez Autorkę formie nie brzmi ona nadmiernie naukowo i jest raczej średnio ambitna jak na pracę awansową. Cel główny pracy *to konceptualizacja komunikacji wewnętrznej pomiędzy pracownikami front-office i back-office w administracji publicznej wraz z jej operacjonalizacją w wymiarze technologicznym, kompetencyjnym i współpracy, a na tej podstawie wskazanie kierunków doskonalenia tej komunikacji.* Zarzut ten sam co powyżej, to raczej sformułowanie korespondujące z raportem opisującym praktyki, reguły i rutyny niż dzieło, które ma na celu rozwój podejścia teoretycznego co w całej pełni podkreśla zdanie (s.11) *przeprowadzone badania miały na celu opracowanie (...) rekomendacji dla kadry zarządzającej administracją publiczną dotyczące skutecznego i efektywnego doskonalenia komunikacji wewnętrznej pomiędzy pracowanikami front-office i back-office w administracji publicznej.*

Sformułowane powyżej uwagi natury metodologicznej i merytorycznej wskazują, że w postawionych pytaniach, tezie, celu głównym i celach szczegółowych znajdujemy szereg uchybień. Ocena ogólna zawartości monografii skłania recenzenta do sformowania przychylnej oceny monografii, jednakże podkreślam, że teoriopoznawczy wymiar monografii jest raczej słabo dopracowany. Ponieważ jak każdy recenzent poszukiwałam tych elementów, które są mu najbliższe, poszukiwałam tych, które odnoszą się do teorii zarządzania publicznego a zapoznanie się z nimi skłoniło mnie do smutnej konstatacji, że w wielu fragmentach monografii zabrakło wiedzy o teorii dyscypliny i transparentnej logiki wywodu i nastąpił chaos myślowy. Brakuje także dogłębnych rozważań na temat transformacji w administracji publicznej i jej nowego oblicza, od czego należałoby zacząć jeśli mamy ją doskonalić. Generalnie recenzent odnosi nieodparte wrażenie, że Autorka tak nie do końca rozróżnia konstrukt administracja publiczna od konstruktu zarządzanie publiczne co skutkuje dość swobodnym przemieszaniem treści związanych z teorią dyscypliny (w ograniczonym zakresie) z treściami wynikającymi z obserwacji praktyki. Jeśli przyjmiemy, że istotą monografii awansowej powinno być autorskie spojrzenie na omawiane zagadnienia oraz konceptualizacja własnego zamysłu badawczego w oparciu o najnowszą literaturę, otwierających drogę do operacjonalizacji problemu badawczego i jego empirycznej weryfikacji to oceniana monografia wymaga jeszcze dopracowania, aby wskazany paradygmat spełnić.

Sformułowana powyżej mimo wszystko pozytywna ocena, mimo licznych mankamentów, nakłada na recenzenta obowiązek wskazania tego obszaru poznawczego w prowadzonych przez Autorkę rozważaniach, który skłonił go do wydania pozytywnej oceny. Generalnie jako indywidualny walor, już wcześniej podkreślony, recenzent wskazuje umiejętność przygotowania analizy statystycznej i drobiazgowy opis matematycznych rozkładów bez pogłębionej refleksji nad ujawnionymi prawidłowościami lub ich brakiem. Zakładam, że w dalszych latach pracy ten obszar umiejętności zostanie pogłębiony o znajomość pryncypiów teorii dyscypliny, w której przygotowuje się pracę awansową czyli zarządzania publicznego (to nie to samo co administracja publiczna) i umiejętność pracy w teorii. Co do reszty stwierdzeń o wkładzie do nauk o zarządzaniu i jakości recenzent pozwoli sobie przytoczyć stwierdzenia sformułowane przez Wnioskodawczynię i wyrazić zdanie, że w ograniczony sposób, ale popiera wskazany punkt widzenia. Otóż wkład do nauki o zarządzaniu i jakości jaki wskazuje Autorka to:

- konceptualizacja i operacjonalizacja doskonalenia komunikacji wewnętrznej pomiędzy osobami zatrudnionymi w administracji publicznej. Recenzent w tym miejscu pozwoli sobie na taką krótka dygresję i zdefiniuje pojęcie administracji publicznej, tak na przyszłość dla jasności wywodu, otóż w prawie i pragmatyce Wspólnoty Europejskiej pojęcie „administracja publiczna" należy do pojęć prawa wspólnotowego. Administracja publiczna w rozumieniu art. 39 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską powinna być pojmowana nie instytucjonalnie, lecz funkcjonalnie i obejmować te rodzaje działalności, z którymi jest związana szczególna władza (władza publiczna) oraz szczególna odpowiedzialność (odpowiedzialność za ochronę ogólnych interesów państwa lub danej jednostki terytorialnej). H. Izdebski i M. Kulesza [2004] wymieniają trzy funkcje administracji publicznej: (1) rządzenie, czyli realizacja programu politycznego, który był nakreślony przed objęciem władzy, (2) realizacja zadań bieżącej administracji, wynikających z obowiązujących przepisów prawnych, wśród których występują zarówno działania władcze (porządkowo-reglamentacyjne), jak i administracja świadcząca (usługi publiczne) i zarząd majątkiem publicznym (funkcje właścicielskie administracji), a także funkcje z zakresu zarządzania rozwojem (czynności planistyczne i koordynacyjne) oraz (3) zarządzanie zasobami ludzkimi, materialnymi, kompetencyjnymi oraz informacyjnymi danej organizacji administracji publicznej i zarządzanie rozwojem instytucjonalnym administracji. Administracja publiczna to pojęcie złożone obejmujące administrację rządową , zespoloną i samorządową. Zatem pisanie o tym, że badania były prowadzone wśród np. zarządzających w administracji publicznej jest nieuprawnionym i niemającym w rzeczywistości organizacyjnej potwierdzenia uproszczeniem.
    - wskazanie na podstawie przeprowadzonej analizy literaturowej komunikacji wewnętrznej pomiędzy pracownikami front i back-office jako istotnego czynnika zmian organizacyjnych,
    - zidentyfikowanie komunikacji wewnętrznej jako czynnika sukcesu rozwoju i doskonalnei e-govenment,
    - opracowanie autorskiej metodyki i narzędzia badań nad doskonaleniem komunikacji wewnętrznej.

Polemicznie recenzent podchodzi do sierdzenia Wnioskodawczyni o tym, że Jej badania wpisują się w subdyscyplinę zarządzanie publiczne w wymiarze mikro, odnoszącym się do zmian organizacyjnych w jednostkach administracji publicznej związanych z wykorzystaniem ICT na potrzeby usług publicznych. To jest mimo wszystko zbyt optymistyczna ocena przydatności własnych badań do rozwoju teorii konkretnie wskazanej dyscypliny.

3.2. Pozostały dorobek naukowy

Wspierając pozytywną ocenę dorobku naukowego recenzent chciałby dowartościować inne naukowo eksplorowane naukowo zainteresowania badawcze Autorki, w tym

- problematykę osób niepełnosprawnych jako klientów,

- zarządzanie procesami i ocena jakości usług świadczonych w administracji publicznej,
- jakość usług i jej pomiar w organizacjach świadczących usługi medyczne,
- wykorzystanie metod zarządzania jakością do poprawy jakości procesów produkcyjnych oraz monitorowanie jakości procesów produkcyjnych za pomocą narzędzi jakości i zintegrowane systemy zarządzania.

Sumaryczny Imapct Factor Wnioskodawczyni w okresie po uzyskaniu stopnia doktora nauk według listy JCR wynosił 16,823 punktów, liczba cytowani publikacji w bazie Scopus to 84 przy liczbie publikacji 13; indeks Hirscha 6, liczba cytowani publikacji w bazie Web of Sciences to 92 przy liczbie publikacji 24; indeks Hirscha 6, liczba cytowani publikacji w bazie Google Scholar to 913; indeks Hirscha 14.

Wskazane obszary poszukiwań poznawczych oraz ich emanacja znajdowana w licznych publikacjach, nawiązywanej współpracy ze zróżnicowanymi zespołami badawczymi jak również uczestniczeniu w międzynarodowych sieciach badawczych potwierdza mimo szeregu mankamentów monografii wskazanej jako podstawy do ubiegania się stopień naukowy doktora habilitacyjnego w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości wpływ prac dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień na rozwój dyscypliny naukowej zarządzanie i jakość. Zapoznanie się z pozostałym, wykazanymi w autoreferacie i dołączonymi do dokumentacji rekordami biorąc pod uwagę poziom naukowy publikacji, stopień zaangażowania Wnioskodawczymi (procentowy udział) w ich powstanie, sposób wydania publikacji i ich indeksowanie w bazach Web of Science oraz Scopus oraz cytowania publikacji przedstawione do oceny działa oceniam umiarkowanie pozytywnie. Jednocześnie zachęcam do doskonalenia strategii badawczej i aparatu badawczego już po zatwierdzeniu stopnia doktora habilitowanego.

4. Aktywność międzynarodowa

Trzecim ustawowym kryterium do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Analizując dostarczaną dokumentację należy stwierdzić, że Wnioskodawczyni cechuje się aktywnością międzynarodową która według mojej wiedzy jest brana pod uwagę podczas oceny w wielu postępowaniach habilitacyjnych, mimo jej niezbyt dużego natężenia. Aktywność międzynarodową dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień oceniłam odwołując się do dwóch „filarów umiędzynarodowienia" Knighta *(J. Knight (2012), Concepts, rationales, and interpretive frameworks in the internationalization of higher education, [w:] The sage handbook of international higher education, red. D.K. Deardorff, H. de Wit, J.D. Heyl, T. Adams, Sage, London, s. 27-42)*, takich jak: widoczność dorobku naukowego w międzynarodowym obiegu, jako część procesu „umiędzynarodowienia u siebie" oraz międzynarodowa współpraca naukowa, jako część procesu „umiędzynarodowienia za granicą".Na tzw. „umiędzynarodowienie u siebie" składają się takie aktywności jak

- uczestnictwo jako referent w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Wnioskodawczyni wykazała 26 tego typu aktywności, w tym 13 zrealizowanych poza granicami Polski,

- siedmiokrotny czynny udział w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych,
- pełnienie funkcji członka w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych.

Tak zwane umiędzynarodowienie za granicą jest dość słabym, aczkolwiek występującym elementem w dorobku dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień. Wnioskodawczyni uczestniczyła w 5 programach międzynarodowych jako wykonawca. Głównie realizowanych jako granty ze środków Unii Europejskiej. Istotnymi aktywnościami, które można zaliczyć to ww kategorii jest także

- odbycie jednego stażu poza granicami kraju – 1 miesiąc w VSB Technicka Univerzita Ostrava,
- opracowywanie recenzji dla czasopism międzynarodowych.

Konkludując, biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzam, że Wnioskodawczyni wykazała się zadowalającą aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy. Za szczególnie cenną uważam utworzenie zespołu projektowego i współpracę badawczo-publikacyjną z pracownikami naukowymi uczelni w Northampton Community College Monroe Campus Tannersville, Pensylwania, Stany Zjednoczone.

5.Informacje dodatkowe

W przedłożonej do oceny dokumentacji zostały również zawarte informacje i osiągnięcia wykraczające poza kryteria ustawowe określone w art. 219 ust. 1 Ustawy. Jednakże ustosunkowałam się również i do nich stwierdzając co następuje.

Pani dr Bożena Skotnicka-Zasadzień aktywnie uczestniczyła w krajowych konferencjach naukowych, jako prelegent i jako organizator. Uczestniczyła jako wykonawca w programach:

- Portal Innowacyjnego Transferu Wiedzy w nauce, w latach 2009-2011,
- Wyznaczenie modelu profilu czynników wpływających na poziom jakości obsługi klienta niepełnosprawnego w warunkach zrównoważonego rozwoju na przykładzie administracji publicznej województwa śląskiego,
- realizowała 12 prac badawczych w ramach tzw środków na badania statutowe,
- współpracuje z sektorem gospodarczym realizując ekspertyzy przydatne do doskonalenia procesów produkcyjnych
- była ekspertem w ramach EFRR RPO Województwa Śląskiego.

W zakres działalności dydaktycznej Wnioskodawczyni można zaliczyć takie aktywności jak:

- przygotowanie 4 podręczników akademickich (współautorstwo),
- prowadzenie zajęć typu wykłady, seminaria, ćwiczenia, laboratoria i projekty na kierunkach: Zarządzanie, Zarządzanie projektami, Zarządzanie i Inżynieria Produkcji, Logistyka i Analiztyka biznesowa,
- opracowywanie sylabusów,
- pełnienie funkcji promotora prac licencjackich i magisterskich,
- praca w zespołach doskonalących procesy dydaktyczne,
- prowadzenie zajęć na studiach podyplomowych .

Wnioskodawczyni pełniła funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim Michalene Evie Grebsky „A comparative analysis of the organization and management of business incubator centres in the USA and Poland".
Za wyniki swoich prac i zaangażowanie Wnioskodawczyni była trzykrotnie nagradzane nagrodami rektorskimi
Podsumowując, dorobek dydaktyczny i organizacyjny dr Bożena Skotnicka-Zasadzień, a także jego udział w kształceniu młodej kadry naukowej oceniam pozytywnie.

6. Konkluzja

Po wnikliwej analizie całości dorobku naukowego dr Bożeny Skotnickiej-Zasadzień uważam, że można uznać, iż podstawowe kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r., poz. 478 z późn. zm.), zostały spełnione w stopniu wystarczającym. A mianowicie:

- Kandydatka posiada stopień doktora – tym samym spełnia warunek określony w art. 219 p. 1 ust. 1 Ustawy;
- Wskazane osiągnięcia naukowe Kandydatki wypełniają warunek określony w art. 219 p. 1 ust. 2 lit. b Ustawy;
- aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, w szczególności zagranicznej spełnia kryterium istotnej aktywności naukowej w stopniu wystarczającym. Tym samym został spełniony warunek określony w art. 219 p. 1 ust. 3 Ustawy;
- aktywność Kandydatki na rzecz kształcenia kadry naukowej polegająca na pełnieniu przez niego funkcji promotora pomocniczego oraz Jej zaangażowanie w działalność dydaktyczną stanowią ważny element uzupełniający dorobek pracownika naukowego, który czyni starania o uzyskanie statusu samodzielnego pracownika nauki.

W związku z powyższym wyrażam pozytywną opinię w sprawie nadania dr Bożenie Skotnickiej-Zasadzień stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości oraz wnioskuję o Jej dopuszczenie do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.